

διπλό

διπλό, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. διπλός]. **1.** (για ποτά) η διπλή ποσότητα από την κανονική: «θα πιες ένα ουζάκι; - Βάλ' το διπλό || πίναμε ούισκι και του κέρασα ένα διπλό». (Λαϊκό τραγούδι: *βάλε ένα διπλό ακόμα, βάλε ένα διπλό, να μεθύσω, να ξεχάσω, αντίο να σου πω*). **2.** (για παιχνίδια, ιδίως για τάβλι) όταν το ένα κερδισμένο παιχνίδι υπολογίζεται για δυο σε αντιδιαστολή με το μονό, που υπολογίζεται για ένα: «ήμασταν τρία τρία, βγαίναμε στα πέντε και του πήρα το τελευταίο παιχνίδι διπλό». **3.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) βλ. λ. δίτερμα· βλ. και λ. διπλές·

- το *παίζω διπλό*, **α.** (για προπό), προβλέπω πως θα νικήσει η ομάδα που αναφέρεται δεύτερη στο δελτίο του προπό: «τον αγώνα Ηρακλής Άρης το παίζω διπλό», δηλ. προβλέπω πως θα κερδίσει ο Άρης. **β.** από τα τρία σημεία του προπό 1, 2, X (= ισοπαλία) σημειώνω τα δυο, οπότε έχω δυο πιθανότητες να προβλέψω σωστά: «τον αγώνα Π.Α.Ο.Κ. Άρης, το παίζω διπλό», δηλ., είτε κερδίσει ο Π.Α.Ο.Κ. είτε ο Άρης προβλέπω σωστά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας